

som vilde være mere værd end den Merudgift, som den højere Rente paa det faste Laan udgør. Men jeg har dog ikke anset det for rigtigt, at Finansministeriet fremtraadte som Laansøger. Og hvorfor ikke? Fordi det stod mig klart, baade efter mit eget Skøn og efter de Konferencer, jeg havde med inden- og udenlandske Finansfolk, at Tidspunktet ikke var heldigt for os til at søge et fast Laan. Man siger nok, at der er Pengerigelighed; og det har der ogsaa været i ikke ringe Grad. Men Forholdene paa Fondsmarkedet have ikke været gunstige for Papirer af den Type, vi hidtil have holdt paa og fremdeles ønske at holde paa. Dette har vist sig ikke alene for Danmarks Vedkommende, men ogsaa for andre ligestillede Stater. Det er en bekendt Sag, at baade Norge, Sverige og Holland — Stater, der alle ligesom Danmark ere af uomtvistelig finansiell Soliditet — have dels søgt, dels ønsket at faa faste Statslaan til $3\frac{1}{2}$ pCt.; men der er ingen af disse Stater, der har kunnet opnaa Betingelser, som de ansaa for forenelige med deres Interesser. Derfor er der ikke blevet noget af de paa-gældende Laaneoperationer. Det vil ogsaa ses, naar man undersøger Kurserne, at der i Sammenligning med Forholdene for et Aar siden har været en gennemgaaende Nedgang paa Fondsmarkedet. Vi have altsaa ikke villet fremtræde som Laansøgere, fordi det nødvendigt virker svækkende at gøre et saadant Forsøg, naar det ikke lykkes. Men selvfølgelig have vi ikke unddraget os den Pligt, vi havde til at undersøge Forholdene saa grundigt som paa nogen Maade muligt, og der er ogsaa flere fuldt ud kompetente Finansfolk og Finansgrupper, der uden at være autoriserede dertil af Finansministeriet, men i en vis Forstaaelse dermed paa egen Haand have været virksomme for at opnaa Laan. De Meddelelser, vi have faaet om de Forhandlinger, der ere førte i saa Henseende, have bekræftet det Indtryk, vi fra første Færd havde, at Forholdene i Øjeblikket ikke ere gunstige.

Man kunde nu spørge: Er der nogen Grund til at vente, at Forholdene senere ville vise sig gunstigere i den Tid, det her drejer sig om, det vil altsaa sige i Løbet af det kommende Aar. Jeg kan jo ikke svare for noget i den Henseende, det vil intet Menneske kunne. Men det er givet, at der allerede spores nogen Bedring paa Fondsmarkedet. Jeg mener, at de Laan, der for ikke lang Tid siden ere emitterede i London — de to, jeg særlig her sigter

til, ere det indiske Statslaan og det statsgaranterede kanadiske Jernbanelaan, begge $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan, som ere emitterede henholdsvis til $96\frac{1}{2}$ og $95\frac{1}{2}$ —, ere sluttede til Kurser, der vise nogen Bedring. Ligeledes er der en decideret Stigning i engelske consols, og i de allersidste Dage have vi ogsaa den Glæde at kunne notere en forholdsvis betydelig Stigning for vore egne Statsobligationer paa Parisbørsen. Den Opfattelse, Finansministeriet har haft, at der snart var nogen Bedring paa Fondsmarkedet i Vente, synes altsaa ret hurtigt at bekræfte sig. Det er selvfølgelig min Hensigt at slutte et fast Statslaan, saa snart der viser sig en Mulighed for at faa et saadant paa Vilkaar, som ere forenelige med Landets Interesser, og dermed mener jeg saadanne Vilkaar, at vi ikke træde ned i en lavere Klasse af laansøgende Stater, end vi hidtil have tilhørt, eller som vi efter vore Forhold bør tilhøre. Men jeg har ikke villet opsætte længere at fremkomme med Forslag om dette midlertidige Laan, thi hvad Chancerne kunne være for den kommende Tid, er og bliver jo altid usikkert, og det var min Pligt at tilvejebringe en saadan Forstærkning af Kassebeholdningen, at vi i hvert Fald kunde gaa dette Aar i Møde uden at komme til, saaledes som det jo et Par Gange tidligere har været Tilfældet, at overtrække vor Konto i Nationalbanken. Men jeg ønsker atter at fremhæve, at saa snart der byder sig Udsigt til Stiftelse af et fast Laan paa rimelige Vilkaar, vil Finansministeriet gribe Lejligheden. Stiftelsen af dette midlertidige Laan præjudicerer efter mit Skøn ikke noget, idet det afsluttes paa saa overordentlig gunstige Vilkaar, at vi kunne være ganske sikre paa ikke at lide noget Rentetab derved. Naar Laanet stiftes til $3\frac{3}{8}$ pCt., ville vi kunne anbringe Pengene saaledes, at vi ikke skulle lide noget Tab. Jeg har for øvrigt ogsaa positive Aftaler i saa Henseende at støtte mig til. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling, idet det er magtpaaliggende, at dette Forslag bliver gennemført i de nærmeste Dage, da de Finansgrupper, Ministeriet har kontraheret med, ikke ere bundne ud over en vis begrænset Tid.

Bramsen: Højres Mening om midlertidige Statslaan er bekendt fra tidligere Lejligheder, og vi havde da ogsaa ønsket og ventet, at man havde været i Stand til